

(۱)

مسلمانان چاد.

در آفریقا نبروهای ضد اسلامی هر روز توطئه جدیدی را بر ضد مسلمانان می‌چینند و بطور آشکارا از کم‌کمای دشمنان اسلام برخوردار میشوند و در این میان مراکز تیشیری و پیدران روحانی مسیحی هم که در واقع نگاهبانان منافع بیگانگان هستند، با استفاده از جهل مردم نقش تحریک آمیزی را دارند.

با اینکه اکثریت مردم چاد مسلمان هستند ولی متأسفانه در این اواخر چاد مرکز مهم کوششهای دشمنان اسلام شده و ما اطلاعاتی در این زمینه بدست آورده‌ایم که متأسفانه نشر همه آنها امکان پذیر نیست و در اینجا پس از معرفی اجمالی «چاد» گزارش کوتاهی در باره گرفتارهای اخیر مردم این سرزمین را بازگو می‌کنیم:

چاد کجاست؟

جمهوری چاد Republic of Chad که جزء مستعمرات فرانسه در آفریقای مرکزی بود، در قسمت شمال آفریقای مرکزی واقع شده و بنام دریاچه مشهور چاد که در غرب آسرن زمین واقع شده، موسوم گشته است.

چاد از مشرق به سودان و از مغرب به نیجر و از شمال به لیبی و از جنوب به جمهوری آفریقای مرکزی و کامرون، منتهی می‌گردد.

چاد در حدود ۳ میلیون نفر جمعیت دارد که از این تعداد فقط ۵ هزار اروپائی سفید پوست هستند. مساحت چاد بالغ بر ۱۲۸۴۵۰ کیلومتر مربع است. پایتخت «چاد» که فورت لامی (Fort-Lamy) نامیده میشود پنجاه هزار نفر جمعیت دارد و شهرهای موندو - Moundou - و ابش Abech و فورت ارشامباولت Fort-Archambault از شهرهای عمده آن بشمار می‌روند.

چاد دارای منابع و معادن است و صادرات عمده آن پنبه و بادام کوهی و ماهی است. در چاد چند حزب سیاسی وجود دارد که هر کدام در پارلمان چاد نمایندگانی دارند چاد اکنون جزء گروه کشورهای «مشترک المنافع فرانسه» است.

مذهب مردم چاد؟

«مذهب عمده اهالی چاد اسلام است و مسلمانان در مناطق شمالی و شرقی کشور زندگی میکنند. انیمبست‌ها (بت پرستها) هم در جنوب کشور هستند و یک اقلیت مسیحی نیز در این کشور موجود است و مسلمانان اغلب از نژاد عرب میباشند» (۱)

(۱) قاره آفریقا و کشورهای نوآباد آن، چاپ تهران از عباس صیقل ص ۵۷

مردم مسلمان چاد در ۱۱ اوت ۱۹۶۰ میلادی استقلال یافتند. ولی برای آنکه پایه های خوداستعمار در این سرزمین اسلامی همچنان استوار باقی ماند ، بلافاصله پس از استقلال مردمی غیرمسلمان بنام «فرانسوی تینی» بعنوان رئیس جمهوری بروی کار آوردند و او بهیئت دولتی را از ۱۶ نفر تشکیل داد که فقط ۸ نفر از آنان مسلمان بودند و بقیه از مسیحیان و بت پرستان که در اقلیت کامل هستند ، انتخاب شده بودند .

بی شک این تجاوز آشکار خادسازی برای اجرای تشنه های بود که بیگانگان و میسیونر های مذهبی عامل استعمار ، توسط آنرا چیده بودند و گر نه در هیچ کجای دنیا مقبول نیست که نمایندگان دو میلیون و نیم نفر از مردم با نمایندگان پانصد هزار نفر دیگر ، از نظر تعداد برابر باشند .

از میان مسلمانان افراد زیر با این عناوین : «بابا نرو» وزیر کشور ، محمد عبدالکریم ، وزیر دفاع «علی کوسو» وزیر دادگستری ، جبریل خیرا ، وزیر امور خارجه ، احمد کنگو ، وزیر تعلیم و تربیت و «جان باتیز» وزیر ارتباطات ، انتخاب و مقبول کار شدند .

آغاز توطئه :

در مراحل نخستین ، رئیس جمهوری به راهنماییها و افکار وزیران مسلمان احترام می گذاشت تا آنکه پایه های حکومت خود را تثبیت نمود و با اسرائیل روابط سیاسی برقرار کرد .

در مارس ۱۹۶۳ سفیر اسرائیل وارد چاد شد و این امر باعث خشم و ناراحتی مردم مسلمان گردید و قاضی القضاة که مسلمان بود با وزرای مسلمان تماس گرفت و سپس با مدیر حزب حاکم ملاقات کرد و خواست مردم مسلمان چاد را با اطلاع دولت رسانید و اخطار کرد که این موضوع موجب ناراحتی ملل عرب و مسلمان و ناراضی مردم چاد خواهد گردید .

ولی از طرف دیگر ، سفیر اسرائیل با رئیس جمهوری ملاقات کرد و اعلام داشت که رفتار وزرای مسلمان با او نام با حسن نیت است ؛ نموده و رئیس جمهوری ، با گوشزد نمودن که «اوضاع اصلاح خواهد شد» (۱) ویدتبال آن در ۲۲ مارس بعنوان «ترمیم کابینه» تمام وزرای مسلمان از کار برکنار شدند حتی وزیر تعلیم و تربیت از چاد تبعید گردید .

در همان روز رئیس جمهوری دستور توقیف قاضی القضاة و چند نفر دیگر از وزرای سابق را صادر کرد و سپس اموال قاضی القضاة را صادره نمود و دستور داد او را به جمهوری «مالی» تبعید کنند . فشار و اختناق بر شد مسلمانان تشدید یافت و مسلمانان بر رهبری وزرای سابق ، در فکر تشنه ای بودند که دستور توقیف چند عمده آنان صادر گردید ... ولی در موقع دستگیری آنان که گروهی سر با مسلح در آن شرکت داشتند ، تظاهراتی از طرف مردم مسلمان برپا شد که در نتیجه مرادان نفر از آنان دستگیر گردیدند و در حدود ۵۰۰ نفر کشته و زخمی شدند .

بعد از این کشتار وحشیانه ، محاکمه قلابی وزرای سابق و چند نفر دیگر از رهبران مسلمان آغاز گردید و «بابا نرو» و محمد عبدالکریم ، بزرگان دائم و چهار نفر دیگر از وزراء

(۱) از روزنامه اخبار العالم الاسلامی چاپ مکه مکرمه .

و رجال دولتی به ۲۰ تا ۱۵ سال زندان محکوم شدند !

وضع زندانیان :

مسلمانانی که در حریانات اخیر دستگیر شدند ، در زندانهای بد آب و هوایی حای داده شده و بطور دائم شکنجه می بینند . یک دانشجوی کامرونی مسیحی بنام «پرنو» که اکنون در سوآن بسر میبرد و مدت یکسال در زندان «چاد» بوده بخیبر نگاران گفت : «مسلمانان در زندان چاد آتشد شکنجه دیده اند که فقط هیکللی از آنان باقی مانده است و حتی گروهی از آنان در اثر شکنجه ها و بی غذائی فوت کردند . در آنجا گروهی هم از مردم سوآن که در چاد به بازرگانی اشتغال داشتند ، زندانی شده اند ، و دو نفر از مردم مراکش هم ، فقط بجرم آنکه عرب و مسلمان هستند ، بزرگان افتاده اند .

این دانشجوی مسیحی گفت : من در زندان چاد چیزهایی دیدم که از بازگو کردن آن بشدت ناراحت می شوم : «در زندان چاد افرادی را فقط باین علت که آموزگار زبان عربی بودند اند ، نگهداشته اند و من با سردی بنام «احمد عربی» سوآنی آشنا شدم که جرم او تدریس مجانی زبان عربی در مسجد «فورتلامی» بود» (۱)

اکنون مردم مسلمان «چاد» در وضع ناگواری بسر میبرند . رهبران آنان زندانی یا تبعید شده اند . گروه کثیری از آنان بقتل رسیده و عده زیادی در زندانها بسر میبرند و این وظیفه مولای عرب و اسلامی است که با طرح ساختن موضوع «چاد» در مجامع بین المللی ، افکار عمومی جهان را متوجه وضع دردناک مردم مسلمان این گوشه از آفریقا بنمایند .

و البته مردم مسلمان چاد که زنجیر استعمار فرانس را پاره کردند ، بی شک روزی هم خواهند توانست که زنجیر استبداد داخلی را از هم بگسلند و توطئه های خائنانه دشمنان اسلام را نقش بر آب سازند .

دنیای آینده ، دنیای ملتها است . و مردم آفریقا سرانجام حاکم بر نوشت خود خواهند بود و تک ابدی نصیب دشمنان آزادی ملتها خواهد شد .

(۱) این قسمتها از روزنامه «الرائد» چاپ هفتم شماره ۶ سال ۹ و اخبار العالم الاسلامی چاپ مکه ترجمه و نقل شد .

(پایه ۲ صفحه ۶۴) نمیگویستند هنوز قرآن بر مردم حکومت میکرد و قانون اساسی اجتماعات اسلامی را قرآن تشکیل میداد و هنوز سستی و غفلت سراغ مسلمانان نیامده و دست بیگانگان بین آنها و قرآن جدائی نیافتننده و این کتاب زندگی و حیات بخش اختصاص به مردگان پیدا نکرده بود ، آنها قرآن را دستور العمل و برنامه زندگی خود میدانستند و آیات آنرا میخواندند و عمیقاً فهمیدند و عمل میکردند و لذا دیدیم چگونه پیش رفتند ، ترقی کردند و بالاج رسبندند و تمدن و عظمت آنها چشم جهان را خیره کرد و باز دیدیم که چگونه در اثر عمل نکردن بقرآن عقب رفتند ؛ منحط شدند و بذلت رسیدند و دست نیاز به تمدن و عظمت بیگانگان دراز کردند ... «انامه»